C-0253 Din cer ai coborât (Umilința)

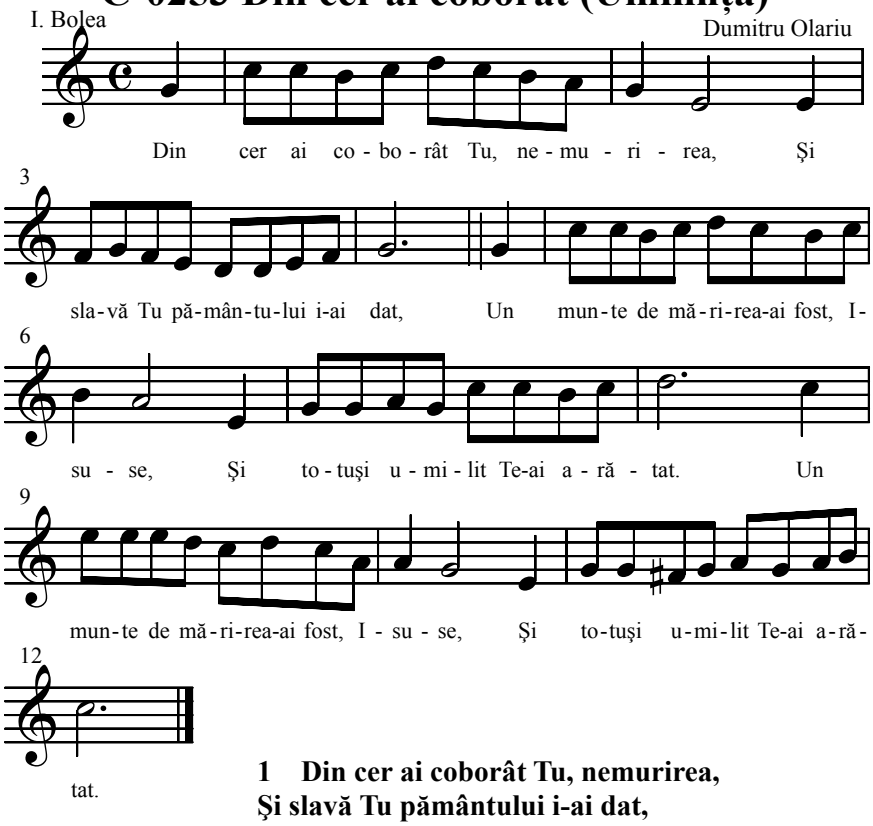

1 Din cer ai coborât Tu, nemurirea,
Şi slavă Tu pământului i-ai dat,
[: Un munte de mărirea-ai fost, Isuse,
Şi totuşi umilit Te-ai arătat. :]

2 Pământul este negru de păcate,
Iar sufletele mândre vieţuiesc;
[: O, dă-ne umilinţa Ta, Isuse,
Şi dă-ne Duhul Tău Dumnezeiesc. :]

3 Ai părăsit un cer brăzdat de stele,
Iar îngerii au plâns în urma Ta;
[: Văzând cum Dumnezeul preamăririi,
Pe crucea umilinţei va şedea. :]
(Notă: În ieslea umilinţei se năştea.)

4 E-atâta de sublimă umilinţa,
Ea-i dătătoarea drumurilor noi,
[: Când lumea rostul ei va înţelege,
Tu Crist' mereu vei fi cu noi. :]

Notată de Corneliu Cazacu Biserica Pent. Burdujeni-Suceava
Repertoriu: (C0253-Voce-Din cer ai coborat) C0253